

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519201160
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3519201160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. deti H.: I., nar. XX.XX.XXXX a A., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov: matky, K.. S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX a otca, K.. S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, o návrhu matky na určenie vyživovacej povinnosti k mal. deťom na čas do rozvodu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12P/22/2019 - 82 zo dňa 07. októbra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil otcovi mal.detí povinnosť zaplatiť výživné na mal. I. za obdobie od 09.08.2018 do 30.11.2018 vo výške 329,03 eur, v splátkach vo výške 50,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku na bankový účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., pobočka Nové Mesto nad Váhom, a povinnosť zaplatiť výživné na mal. A. za obdobie od 09.08.2018 do 30.11.2018 vo výške 219,35 eur, v splátkach vo výške 30,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku na bankový účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., pobočka Nové Mesto nad Váhom, všetko pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že maloleté deti pochádzajú z manželstva matky a otca, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/49/2018-46 zo dňa 16.11.2018 právoplatne rozvedené (právoplatnosť dňa 03.12.2018). Súd pritom schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec maloletých detí sa zaviazal prispievať na výživu mal. I. sumou 120,- eur mesačne a na výživu mal. A. sumou 80,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od 09.08.2018 a spoločne nezabezpečujú potreby maloletých detí. Rodinná situácia je komplikovaná trestným konaním vedeným proti otcovi maloletých detí a zákazom priblíženia sa otca k matke maloletých detí. Rodičia spolu nekomunikujú. Matka v návrhu uviedla, že od 09.08.2018 nežijú v spoločnej domácnosti, od uvedeného dátumu býva u svojich rodičov v Brunovciach, kde mali od 01.09.2018 prechodný a v súčasnosti majú od 20.11.2018 trvalý pobyt. Od 09.08.2018 otec maloletých detí na výživné neprispieval. Otec detí uviedol, že za obdobie, za ktoré matka žiada doplatiť výživné, sa nachádzal u jeho rodičov v Banskej Bystrici. Bolo proti nemu začaté trestné stíhanie a bol mu uložený zákaz priblíženia sa. Jeho právny zástupca mu odporučil, aby sa

nesnažil ani o minimálny kontakt, a preto si zobral len základné veci a dom, v ktorom žili spoločne, opustil. Nemal vedomosť o tom, že matka s deťmi v dome už nebyvajú. Za dom riadne platil hypotéku, poplatky s domom spojené (elektrina, plyn a pod.), takže mal za to, že uhradza bývanie pre deti. Poukázal tiež na to, že mal účet, ku ktorému mala prostredníctvom bankomatovej karty prístup i matka detí. Keď bol v cele predbežného zadržania (10.08. - 12.08.2018), boli s touto kartou vykonané platby, teda matka detí k účtu mala prístup, mohla si z neho vybrať peniaze. Karta nebola zablokovaná, matka poznala prístupové kódy, s kartou nakladala. Po prepustení riadne pracoval a dosahoval príjem vo výške cca 750,- eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že matka detí mala reálnu šancu nakladať s jeho financiami na účte, žiadal rozhodnúť tak, že nebude musieť za obdobie pred rozvodom výživné doplatiť. V prípade súdom uložených povinností žiadal o povolenie splátok, nakoľko mu bola v rozvodovom konaní vyživovacia povinnosť určená. Taktiež s matkou detí nemajú vyporiadané BSM a hoci sú spoluvlastníci rodinného domu, všetky náklady ako aj hypotéku hradí sám. Kolízny opatrovník uviedol, že je v záujme maloletých detí, aby došlo k doplateniu výživného a výška bola určená tak, ako sa rodičia dohodli v rozvodovom konaní. Matka predložila súdu potvrdenie zo dňa 12.09.2018 o úhrade ZRPŠ na 1. polrok vo výške 15,- eur, za 2. polrok vo výške 15,- eur, potvrdenie o úhrade pre karate klub v sume 68,- eur, potvrdenia za školský klub detí á 7,- Eur mesačne za mesiace 09/2018 - 12/2018, poštové poukazy o úhrade stravného v školskej jedálni za mal. A.: v mesiaci 09/2018 v sume 26,- eur a 1,19 eur, v mesiaci 10/2018 v sume 24,99 eur a 23,80 eur, v mesiaci 11/2018 v sume 14,28 eur, na mal. I. v mesiaci 09/2018 v sume 27,69 eur, v mesiaci 10/2018 v sume 30,70 eur, v mesiaci 11/2018 v sume 29,69 eur, v mesiaci 12/2018 v sume 21,15 eur, ďalej poplatok za školu v prírode v mesiaci september v sume 50 + 30,- eur, poplatok za divadlo v Nitre 10,- eur, poplatok za školu v prírode mesiac november 20,- eur, mesiac december 20,- eur, mesiac január 20,- eur a február 20,- eur, poplatok za divadlo v Piešťanoch 5,- eur, za planetárium 5,- eur, poplatok za školu v prírode v mesiaci marec 20,- eur. Matka zároveň písomne čestne vyhlásila, že do dňa 30.09.2019 nevedela, že otec má dve platobné karty k svojmu bankovému účtu v Prima banke, a.s., ani netušila, že možno mať dve platobné karty k jednému bankovému účtu. S bývalým manželom nemá a ani počas trvania manželstva nemala spoločný účet.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 28 ods. 1, § 62 ods. 1 až 4, § 65 os. 1 § 75 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a konštatoval, že z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by zo strany matky v rozhodnom období došlo k výberu finančných prostriedkov z bankového účtu otca maloletých detí. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, čo potvrdil aj sám otec, že si neplnil vyživovaciu povinnosť pred rozvodom manželstva. V rozhodnom období tak zabezpečovala potreby maloletých detí matka, otec si neplnil vyživovaciu povinnosť a aktívne nepristupoval k zisteniu potrieb maloletých detí, čo zdôvodňoval nemožnosťou priblížiť sa k matke maloletých detí a z obavy postihu v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním zvolil možnosť matku nekontaktovať. Všeobecne platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti, ale na druhej strane je povinnosťou rodiča vynaložiť svoje schopnosti tak, aby zabezpečil potreby svojho dieťaťa. Na základe zváženia zistených potrieb maloletých detí, najmä spojených s rastom - zabezpečenie stravy, oblečenia, zabezpečením zdravotnej starostlivosti o maloleté deti, ako aj potrieb spojených so zabezpečením školskej dochádzky a mimoškolskej činnosti, súd vyhovel návrhu na určenie vyživovacej povinnosti za obdobie pred rozvodom manželstva s tým, že je v schopnostiach otca plniť si vyživovaciu v rozsahu, ako sa rodičia dohodli na čas po rozvode (nebola zistená zmena pomerov oproti tým, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie o schválení dohody rodičov o výške vyživovacej povinnosti na čas po rozvode). Je povinnosťou otca v maximálnej možnej miere zabezpečiť potreby svojich maloletých detí v komplikovanej rodinnej situácii. Otec sa nebránil plneniu vyživovacej povinnosti, ale z dôvodu, že s matkou nie je v kontakte, požadoval súdom určiť výšku vyživovacej povinnosti. S poukazom na vykonané dokazovanie súd prvej inštancie otca maloletých detí zaviazal povinnosťou zaplatiť výživné na mal. I. za obdobie od 09.08.2018 do 30.11.2018 vo výške 329,03 eur a na mal. A. za obdobie od 09.08.2018 do 30.11.2018 vo výške 219,35 eur, ktoré sumy mu povolil platiť v mesačných splátkach vo výške 50,- eur na mal. I. a vo výške 30,- eur na mal. A.. K povoleniu splátok súd pristúpil po posúdení pomerov na strane otca, ktorý má uloženú povinnosť platiť bežné výživné. O trovách konania rozhodol podľa §52 v spojení s §57 CMP.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie otec maloletých detí, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie alebo aby vo veci sám rozhodol a zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh matky o určenie výživného na deti na čas do rozvodu zamietne. Súd pri rozhodovaní neposudzoval existenciu ani výnimočnosť dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane matky, nezaoberal sa hodnovernosťou podkladov,

ktorými matka podkladala návrh a neuviedol, akým spôsobom dospel k sume, ktorú má otec detí platiť. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a vychádza z nepravdivých tvrdení matky detí. Poukázal na § 77 ods. 1 zákona o rodine, z ktorého vyplýva možnosť súdu priznať výživné aj spätne, ale pod podmienkou, že musia byť dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane navrhovateľa, teda matky. Je na posúdení súdu, aby tieto okolnosti skúmal a matka detí ich musí vedieť preukázať. Až následne, ak sú takéto dôvody dané, môže súd priznať výživné aj spätne. Vo svojom rozhodnutí sa týmito dôvodmi hodnými osobitného zreteľa musí aj zaoberať. V tomto smere poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 99/2018 zo dňa 28.03.2018 podľa ktorého pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritéria. Zákonná podmienka existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného vyplýva okrem iného zo snahy o zamedzenie špekulácie zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa. Sprísňujúce úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t.j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Pokiaľ však z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj spätne. Dôvody hodné osobitného zreteľa treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. V súdnej veci súd prvej inštancie neposudzoval existenciu ani výnimočnosť dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane matky detí, pre ktoré podala svoj návrh s niekoľkokomesačným oneskorením, v apríli 2019, hoci spätne žiadala priznať výživné za mesiace august až november 2018. Súd prvej inštancie vôbec neskúmal splnenie týchto zákonných podmienok, a preto jeho rozhodnutie trpí vadou, pre ktorú je potrebné ho zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa neriadil ustanovením § 77 ods. 1 druhá veta zákona o rodine a vo svojom rozhodnutí sa s otázkou dôvodov, pre ktoré matka detí žiadala spätné priznanie výživného vôbec nezaoberala. Pokiaľ ide o vec samú, matka v čase odchodu zo spoločnej domácnosti mala na účte dostatočné finančné prostriedky, ktoré v deň odchodu 09.08.2018 predstavovali 399,97 eura. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie tiež nezaoberala. Čestné prehlásenie matky, ktorým prehlasuje, že nemala vedomosť o existencii dvoch platobných kariet je zavádzajúce a nemožno ho považovať za hodnoverný dokument, pretože nie je označené dátumom. Matka detí narábala s financiami otca pravidelne, vlastný účet využívala len na výdavky, ktoré nesúviseli so starostlivosťou o domácnosť a deti. Otec v čase svojej neprítomnosti pred rozvodom zabezpečoval finančné potreby detí. V čase, kedy bol mimo svoje trvalé bydlisko, platil všetky účty spojené s nehnuteľnosťou, pričom nemal vedomosť o tom, že matka sa medzitým zo spoločnej domácnosti odsťahovala. Matka detí bez jeho vedomia zmenilo bydlisko detí, hoci k tomu nemala žiadny dôvod, pretože otec detí sa v spoločnom dome už nezdržoval, býval u svojich rodičov. Pred rozvodom navrhovateľka nevyužila žiadnu možnosť o jeho kontaktovanie, o doplatenie výživného sa začala zaujímať až po rozvode. Taktiež z rozsudku nie je zrejmé, ako súd dospel k sume výživného.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu sa písomne vyjadril tak, že žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny, pretože je v súlade so záujmami maloletých detí.

6. Matka detí sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí. Otec detí sa sám pri rozvode vyjadril, že po dobu do rozvodu deťom neposlal peniaze ani na suchý rožok a nechápe, prečo by im v tomto období mal niečo poslať. Úmyselne zavádzal v údajoch o svojom príjme počas obdobia do rozvodu. V čase pred rozvodom živil deti svojej priateľky. Na každom súde sa jej podarilo dokázať, že otec detí úmyselne pravidelne zavádza súd. Vyslovila podozrenie, že podanie za otca písal niekto iný.

7. Otec detí sa k vyjadreniu matky písomne vyjadril tak, že matka fabuluje, svoje tvrdenia zakladá na skutočnostiach, ktoré si vymyslela a zveličila. Vyjadruje sa k veciam, ktoré obsahom odvolania neboli, v snahe poškodiť otca detí a ovplyvniť súd uvádza skutočnosti, ktoré s predmetným konaním nesúvisia. Zotrval na svojom odvolaní vo veci.

8. Matka detí sa ďalej písomne vyjadrila tak, že v odvolaní sa už raz vyjadrila. Zo strany otca ide len o úmyselné zdržiavanie. Otec neplatil na deti, uviedol to i pri rozvode.

9. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

10. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

11. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca nariaďovať pojednávanie.

12. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Z hľadiska obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) odvolacie námietky otca spočívajú v tom, že súd prvej inštancie nesprávne priznal výživné na mal. deti za obdobie pred podaním návrhu zo strany matky a nevedol, z čoho vychádzal pri určení výšky výživného, teda namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, nesprávne právne posúdenie veci a porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nedostatočne odôvodneného rozsudku (odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP)

14. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo skutočnosti, že rodičia detí spolu nežili už pred rozvodom manželstva, keď matka s deťmi opustili spoločnú domácnosť dňa 09.08.2018. Manželstvo rodičov bolo rozvedené rozsudkom č.k. 4P/49/2018-46 zo dňa 16.11.2018, v rámci ktorého rodičia uzavreli rodičovskú dohodu o. i. aj čo do výživného na mal. deti.

15. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach otca plniť výživné na čas od opustenia spoločnej domácnosti matkou s deťmi (09.08.2018) do rozvodu manželstva na mal. I. po 120,- eur mesačne a na mal. A. po 80,- eur mesačne, ktorá suma zodpovedá výživnému, na ktorého plnenie sa otec detí dobrovoľne zaviazal rodičovskou dohodou, schválenou súdom v rozsudku o rozvode manželstva rodičov č.k. 4P/49/2018-46 zo dňa 16.11.2018 (teda len tri mesiace po opustení spoločnej domácnosti matkou s deťmi), ktorú skutočnosť otec detí v konaní ani nenamietal. Pokiaľ otec detí namietal, že nemal vedomosť o tom, že matka s deťmi opustila spoločnú domácnosť (vzhľadom na zákaz priblíženia sa k matke, ktorý mu bol uložený), pričom on naďalej platil za dom (hypotéku, poplatky za elektrinu, plyn atď.) a teda mal za to, že zabezpečoval bývanie pre deti, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatoval, že otec detí nepristupoval dostatočne aktívne k zisťovaniu potrieb mal. detí v rozhodnom období, pričom požiadavky na výživu a výchovu mal. detí nespočívajú len v zabezpečení bývania detí. Okrem toho, vzhľadom na to, že rodičia nemajú vyporiadané BSM, ako vyšlo v prvoinštančnom konaní najavo, uhrádzaním platieb za dom plnil otec detí i svoje vlastné záväzky, ktoré nemajú s výživným nič spoločné. V konaní nebolo zistené - otec detí ani netvrdí - že by sa na zabezpečení odôvodnených potrieb svojich detí podieľal akýmkoľvek (iným) spôsobom. Vo vzťahu k odvolacej námietke otca odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie tiež správne vyhodnotil, že z dokazovania nevyplývalo, že by rodičia mali spoločný účet, z ktorého by matka detí mohla čerpať prostriedky na zabezpečenie ich výživy a tvrdenie otca, že matka čerpala prostriedky z účtu otca detí, nebolo v konaní preukázané a toto otec detí nepreukázal ani v odvolacom konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že ani otcom namietaná skutočnosť, že matka detí pri odchode zo spoločnej domácnosti mala podľa neho na svojom účte dostatok peňažných prostriedkov (399,97 eur), nemá vplyv na existujúcu povinnosť otca detí podieľať sa na výžive svojich detí v rámci svojich možností, schopností a majetkových pomerov.

16. V odvolacom konaní otec mal. detí nevedol žiadne nové skutkové či právne argumenty, ktoré by boli spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Pokiaľ otec detí namietal, že súd prvej inštancie nesprávne priznal výživné na mal. deti za obdobie pred podaním návrhu zo strany matky, odvolací súd uvádza, že podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú

na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa dôvodovej správy zákonodarcu k požiadavke existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa na možnosť priznania výživného späťne, pred podaním návrhu, viedla úvaha o potrebe zamedzenia špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa. Táto úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t.j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Pokiaľ však z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj späťne. Dôvody hodné osobitného zreteľa bude treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. Výnimočným dôvodom nebude napr. situácia, keď medzi rodičmi dôjde k osobným konfliktom a tento inštitút využívajú ako formu osobnej pomsty a snahy vyťažiť od druhej strany najvyššiu možnú sumu, neraz aj bez ohľadu na skutočné záujmy dieťaťa.

18. V súdnej veci matka podala návrh na určenie výživného odo dňa opustenia spoločnej domácnosti (09.08.2018) do rozvodu manželstva (rozsudok č.k. 4P/49/2018-46 zo dňa 16.11.2018) dňa 17.04.2019. V konaní na pojednávaní dňa 08.07.2019 matka uviedla, že návrh podala oneskorene, pretože si vybavovala právnu pomoc, pričom s otcom dieťaťa boli rozvedení skôr, ako čakala. Podľa rozhodnutia Centra právnej pomoci Trenčín bol matke detí dňa 18.10.2018 priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci na zastupovanie matky v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas do rozvodu manželstva. V konaní nebolo sporné, že otec detí na ich výživu za žalované obdobie nijakým spôsobom neprispieval (okrem ním namietaných platieb za rodinný dom, ktorý má v spoluvlastníctve s matkou detí) a celú starostlivosť o mal. deti (osobnú aj materiálnu) zabezpečovala výhradne matka detí. Z popísaného stavu tak nemožno vyvodiť žiadnu snahu o „pomstu“ zo strany matky detí, ani snahu vyťažiť od otca čo najvyššiu možnú peňažnú sumu, resp. inú snahu, smerujúcu k špekulatívnemu zneužitiu inštitútu priznania výživného mal. detí na čas pred podaním návrhu, naopak, otec detí sa od uvedeného dátumu prestal akýkoľvek spôsobom podieľať na zabezpečení ich výživy a teda súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrhu matky v tomto smere vyhovel. Je pravdou, že svoj postup neodôvodnil v napadnutom rozsudku, čo bolo jeho povinnosťou, avšak tento nedostatok nemal vplyv na vecnú správnosť jeho záverov, pričom odvolací súd ho napravil v odvolacom konaní.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní nezistil existenciu dôvodov na aplikáciu § 54, § 55 CMP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).